

Jeg skal tillade mig at minde om noget af, hvad den højtærede Forsvarsminister sagde, da denne Sag i en anden Skikkelse var til Forhandling. Sp. 2734 sagde den højtærede Forsvarsminister til os Radikale ved Finanslovens anden Behandling: „Jo, de Herrer have saa meget Ausvar, at jeg som Hr. Krabbes Efterfølger mente, det var fuldstændig umuligt for mig at begynde paa et nyt Grundlag, naar en Minister forud for mig en Gang har sagt til Kommunerne: Paa de og de Vilkaar, som I nu selv ønske at fastslaa, kunne I faa Garnisonsforholdene ordnede. Nogen Kontinuitet skal der dog være mellem Regeringerne, mellem Ministrene, selv om de veksle. Jeg har stillet mig loyalt — ja, det var en smuk Loyaltet, tør jeg sige — „overfor min Forgænger og siger som saa: Det er ikke mig, og det er ikke det Ministerium, jeg er Medlem af, der først er gaaet til disse Overenskomster, og jeg vilde neppe være gaaet til dem paa det Grundlag uden at have prøvet, om der var andre Veje at gaa. Men har et tidligere Ministerium, har min Forgænger en Gang med den Myndighed, han som Minister nu en Gang har, sagt til Kommunerne: Paa de og de Vilkaar maa I faa Garnisoner, og paa de og de Vilkaar maa Kommissionen forhandle med eder, saa var der ikke for mig andet at gøre end at fortsætte Forhandlingen i dette Spor.“ — Den stakels Minister kunde slet ikke ved sin egen Forstand finde ud af, hvorledes han skulde slippe bort fra det, som hans Forgænger havde gjort. Han fortsætter saa Sp. 2741 om det samme Emne: „Der er spurgt om, hvorvidt Forsvarsminister Krabbe kunde være uvidende om, at de nye Garnisoner vilde medføre betydelige Udgifter. Jeg kan ikke tro, at han kan have været i Tvivl om det, fordi jeg vilde anse det for ganske naturligt, at Forsvarsministeren, dersom der ikke forelaa Indberetning for ham angaaende Forholdet med Bekostningerne, har sørget for eller givet Ordre til, at en saadan Beregning foretoges. Jeg synes, at det vilde være mærkeligt, at han bemyndigede Oberst Thortsen og Kommissionen til at fortsætte Forhandlingerne paa et nyt Grundlag, dersom han ikke vidste, hvad det finansielt førte til, men det gaar jeg ud fra, han har vidst, det er imidlertid noget, jeg ikke nærmere kan dokumentere“.

Jo, den højtærede Forsvarsminister stod den Dag med de Papirer, ud fra hvilke han kunde dokumentere, baade at Forsvarsminister Krabbe ikke i Marts Maa-

ned vidste eller kunde vide, hvad denne Garnisonsflytning vilde koste, og tillige, at han, da Tiden var inde til at spørge derom, den 3. Maj spurgte, hvad det kostede, og at han fik Svar derpaa den 10. Juni. Alt det vidste den højtærede Forsvarsminister, da han stod her og lod ganske fremmed for hele denne Sags Sammenhæng. Dette skal jeg nærmere komme ind paa. Jeg maa minde om endnu et Par Ting, som den højtærede Forsvarsminister udtalte i denne Forbindelse ved Finanslovens anden Behandling. Sp. 2870 — 71 udtalte han følgende:

„Hvis nu Sagen havde foreligget oplyst saaledes — og den kunde have været oplyst saaledes, naar den radikale Regering havde gjort sig den Ulejlighed at regne efter, hvad Omgarniseringen vilde koste, thi Overenskomsterne for i det mindste de 5 Kommuners Vedkommende laa i Ministeriet før Valgene, og jeg forundrer mig over, at den radikale Regering ikke gav den Oplysning, den har forsømt sin Pligt i saa Henseende —, vilde der naturligvis være fulgt et Tillæg med til denne Oplysning, og det var det Tillæg, at naar Udgifterne ere blevne saa høje, er det den radikale Forsvarsministers Skyld, idet det er den radikale Forsvarsminister, der har — „godkendt“ — Overenskomsterne paa det Grundlag, at der skulde opføres Kaserner, og at Indkvarteringen ikke skulde foregaa hos Borgerne“. (Afbrydelse af Zahle: „Han har ingenting godkendt“). Ministeren fortsætter: „Den foregaaende Forsvarsminister har godkendt det Forhandlingsgrundlag, som Kommissionen har benyttet.“ (Afbrydelse af Zahle: „Han har ikke godkendt nogen Overenskomst“). Ministeren fortsætter: „Han har endog bemyndiget Kommissionen til at forhandle paa dette Grundlag, kan det ærede Medlem forlange mere?“ (Afbrydelse af Zahle: „Resultatet har han ikke godkendt“). Ministeren fortsætter: „Det ærede Medlem skulde ikke afbryde mig, men skulde have gjort sig bekendt med de Forhandlinger, der vare førte mellem Byerne og den Minister, der sad i det ærede Medlems Ministerium.“ (Afbrydelse af Zahle: „Naar Ministeren siger positivt forkerte Ting, afbryder jeg ham“).

Efter at vi nu have faaet de paagældende Papirer, som kun den højtærede Forsvarsminister den Gang sad inde med, kan jeg positivt dokumentere, at jeg havde Ret, da jeg afbrød den højtærede Forsvarsminister og sagde, at de Oplysninger, han fremsatte her i Tinget, vare positivt